

ζήσεται εἰσέτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑλληνικὴ γλῶσσα, φιλολογία, θεολογία, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τέλος ἀνεξάρτητος ἀνατολικὴ ἐκκλησία, ἥτις ὑπῆρξεν, ὑπάρχει καὶ θέλει ὑπάρξει τὸ σύμβολον τῆς ἡμετέρας ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἐνότητος. Καὶ ἡ μὲν ἐκκλησία ἀποδίδει αὐτῷ τιμὰς Θεοφόρου καὶ Ὁμολογητοῦ, ἡμεῖς δὲ, φίλοι, οἱ τοῦ ἀθανάτου τούτου ἀνδρὸς ἀπόγονοι καὶ θαυμασταί, ὀφείλομεν ὅπως μιμηθῶμεν τὸν Φώτιον, ὅστις δὲν κατεδέχθη νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν κοινωνίαν παρουσιάζων ὡς συστατήριον τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ καταγωγὴν, (ὡς οἱ χαμαίζηλον ἔχοντες χαρακτῆρα,) ἀλλὰ καθὼς καὶ ἐκεῖνος κατέστη ἄξιος ὅπως παρουσιάσῃ τὰ γνωρίσματα, οὕτω καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν ὅπως μὴ περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ νὰ ἐπισειώμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν ξένων τὴν εὐγενῆ ἡμῶν καταγωγὴν, ἀλλὰ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ὁ ἑλληνισμὸς αἰετοτε ὑπῆρξαν ἐστία ζωοπαρόχου φωτός καὶ πολιτισμοῦ, ὅτι πράγματι ἔχομεν μεγίστην ἀποστολήν ἐν τῷ ἀνατολικῷ κόσμῳ, ἐκπολιτισμοῦ καὶ ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ὅτι ἐσμὲν πρόχωμα κατὰ τοῦ βαρβαρισμοῦ, τῆς ἀγριότητος καὶ τῆς ἀμαθείας. Οὕτω δὲ πρᾶττοντες καὶ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς συντροφίας Φαλμεράγιερ θέλομεν καταδικάσει εἰς καταναγκαστικὴν αἰγὴν, καὶ εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον θέλομεν ἀποδείξει ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν περιορίζονται μόνον εἰς τὸ νὰ καυχῶνται ἐπὶ πατραγαθήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνδραγαθήμασιν.

Τῆ 19ῃ Μαρτίου 1878.

Σ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ ΛΥΚΩΝ.

Ἐντὶ παντός προσομίῳ δίδομεν τὸν λόγον τῷ ἥρωϊ τῆς περιπέτειας, ὅστις ὀλίγον ἔλειψε νὰ γίνῃ θῦμα αὐτῶν.

« Μόλις εἶχομεν διέλθει τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου, τὸν ὅποιον οἱ γοῦναι ἡμῶν μὲν εἶχον παρχωρήσει διὰ μίαν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν ἔπαυ-